

Наукові перспективи
Видавнича група

серії: філологія, культура і мистецтво,
педагогіка, історія та археологія, соціологія

Bulletin
of Science and
Education

№ 4(22) 2024

Видавнича група «Наукові перспективи»

**Громадська організація
«Християнська академія педагогічних наук України»**

«Вісник науки та освіти»

***(Серія «Філологія», Серія «Педагогіка», Серія «Соціологія»,
Серія «Культура і мистецтво», Серія «Історія та археологія»)***

Випуск № 4(22) 2024

Київ – 2024

Publishing Group «Scientific Perspectives»

Public organization

"Christian Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine"

"Bulletin of Science and Education"

*(Series" Philology ", Series" Pedagogy ", Series" Sociology ",
Series" Culture and Art ", Series" History and Archeology")*

Issue № 4(22) 2024

Kiev – 2024

«Вісник науки та освіти (Серія «Філологія», Серія «Педагогіка», Серія «Соціологія», Серія «Культура і мистецтво», Серія «Історія та археологія»)»: журнал. 2024. № 4(22) 2024. С. 2008

Рекомендовано до видавництва Президією громадської наукової організації «Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління» (Рішення від 01.05.2024, № 1/5-24)

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України 10.10.2022 № 894 журналу присвоєні категорії "Б" із історії та археології (спеціальність - 032 Історія та археологія) та педагогіки (спеціальність - 011 Освітні, педагогічні науки)

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 23.12.2022 № 1166 журналу присвоєна категорія Б з філології (спеціальність - 035 філологія).

Журнал видається за підтримки Інституту філософії та соціології Національної академії наук Азербайджану, громадської наукової організації «Всеукраїнська асоціація педагогів і психологів з духовно-морального виховання» та громадської наукової організації «Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління»

Журнал публікує наукові розвідки з теоретичних та прикладних аспектів філології, соціології, науки про освіту, історії, археології, а також, культурології та мистецтвознавства з метою їх впровадження у сучасний науково-освітній простір.

Цільова аудиторія: вчені, лінгвісти, літературознавці, перекладачі, мистецтвознавці, культурознавці, педагоги, соціологи, історики, археологи, а також, інші фахівці з різних сфер життєдіяльності суспільства, де знаходить застосування тематика наукового журналу.

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), міжнародної пошукової системи Google Scholar.

Головний редактор: Гурко Олена Василівна - доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара, (Дніпро, Україна).

Редакційна колегія:

- Александрова (Верба) Оксана Олександрівна – доктор мистецтвознавства, доцент, професор кафедри теорії музики Харківського національного університету імені І. П. Котляревського, (Харків, Україна)
- Афонін Едуард Андрійович - доктор соціологічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, (Київ, Україна)
- Булатов Валерій Анатолійович - старший викладач кафедри дизайну Українського гуманітарного інституту, член спілки дизайнерів України
- Вакулик Ірина Іванівна - кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри журналістики та мовної комунікації Національного університету біоресурсів і природокористування України (Київ, Україна)
- Волошенко Марина Олександрівна - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри психології та соціальної роботи Державного університету "Одеська Політехніка" (Одеса, Україна)
- Вуколова Катерина Володимирівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри романо-германської філології та перекладу Білоцерківського національного аграрного університету (Біла Церква, Україна), доцент Дніпровського відділення центру наукових досліджень та викладання іноземних мов Національної академії наук України, Дніпро, Україна (Дніпро, Україна)
- Головня Алла Василівна - кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської філології і перекладу Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Ісайкіна Олена Дмитрівна - кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри історії та документознавства Національного авіаційного університету, член Спілки краєзнавців України (Київ, Україна)
- Колмикова Олена Олександрівна - кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри гуманітарних дисциплін Дунайського інституту Національного університету "Одеська морська академія" (Одеса, Україна)
- Котельницький Назар Анатолійович - кандидат історичних наук, доцент кафедри права Чернігівського інституту інформації, бізнесу та права Міжнародного науково - технічного університету імені академіка Юрія Бугая, член - кореспондент Центру українських досліджень Інституту Європи РАН (Чернігів, Україна)
- Кошетар Ульяна Петрівна - кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри української мови та культури Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Куриш Наталія Костянтинівна – кандидат педагогічних наук, заступник директора з науково-навчальної роботи, Інститут післядипломної педагогічної освіти Чернівецької області (Чернівці, Україна)
- Линтвар Ольга Миколаївна - кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської філології і перекладу Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Литвинська Світлана Віталіївна - кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри української мови та культури Національного авіаційного університету, (Київ, Україна)
- Матійчин Ірина Мстиславівна – кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри методики музичного виховання і диригування Навчально-наукового інституту музичного мистецтва Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка (Дрогобич, Україна)
- Матяш Ольга Іванівна - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри алгебри і методики навчання математики Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (Вінниця, Україна)

- Vertel A.V.** 736
BRUNO BETTELHEIM'S SONIA SHANKMAN ORTHOGENIC SCHOOL AS AN EXAMPLE OF EXTRAPOLATION OF THE PSYCHOANALYTIC THEORY OF CHILDHOOD AUTISM INTO PEDAGOGICAL PRACTICE
- Zamazii Yu.O.** 752
IMPLEMENTATION OF THE CATEGORY HEALTH IN DIFFERENT FIELDS OF SCIENTIFIC KNOWLEDGE
- Авраменко О.О., Машковська Л.В.** 766
ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В ОСВІТНЬО-НАУКОВОМУ ПРОСТОРІ
- Александров В.І.** 777
ГРОМАДЯНСЬКЕ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРОЦЕС ТА ПОКАЗНИК ЯКОСТІ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ОСВІТИ ТА ВИХОВАННЯ
- Анголенко В.В.** 790
ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПРАЦІВНИКАМИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ
- Бережний Ю.М.** 802
ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ КОНФЛІКТОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ
- Березовська Л.І.** 811
ІГРОВІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ
- Булатова Н.В.** 824
ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПРИНЦИПІВ УПРАВЛІННЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ПІДГОТОВЦІ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ
- Бялик О.В., Писаненко О.І.** 837
ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ЗДОБУВАЧІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
- Вінтюк Ю.В.** 847
ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ «СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ СПІЛКУВАННЯ» СТУДЕНТАМ І КУРСАНТАМ РІЗНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ
- Гаврило О.І.** 860
ВИКОРИСТАННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ АКЦІЙ ЯК ФОРМИ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ В ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

УДК 378.147:23/67

[https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-4\(22\)-874-888](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-4(22)-874-888)

Головацька Юлія Богданівна кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і практики перекладу, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, вул. Максима Кривоноса, 2, Тернопіль, 46000, <https://orcid.org/0000-0002-7740-9432>

ВИКОРИСТАННЯ ЛОКАЛІЗАЦІЇ ЯК КЛЮЧОВОГО ЗАСОБУ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗОВАНОГО СВІТУ

Анотація. Стаття аналізує вплив глобалізації на перекладацьку діяльність і важливість локалізації в перекладацьких жанрах, а також обговорює необхідні професійні компетенції для майбутніх спеціалістів у цій галузі. У світі, де існує множинність мов і культур, переклад відіграє ключову роль у міжкультурному спілкуванні, особливо у контексті різноманітних культурних продуктів, таких як література, фільми, програмне забезпечення та ігри. Сучасні глобалізаційні тенденції підкреслюють потребу в глибшій взаємодії між культурами, що робить локалізацію, як процес адаптації контенту для специфічних ринків, особливо актуальною. Узагальнено, що індустрія локалізації переживає значне зростання та еволюцію, ставши ключовим сегментом у сфері мовних послуг протягом останнього десятиліття. Основуючись на дослідженні корпоративних документів провідних галузевих компаній, науковці вказують на тенденцію збільшення обсягу проектів з локалізації та зміни у маркетингових стратегіях перекладацьких фірм. Сучасний лінгвістичний ринок свідчить про поступову трансформацію термінології, де поняття «локалізація» та «лінгвіст» замінюють традиційні «переклад» та «перекладач». Локалізація перевищує рамки традиційного перекладу, вимагаючи від перекладачів глибоких знань у програмуванні, використанні спеціалізованих перекладацьких інструментів та розуміння культурної специфіки. Такий підхід передбачає мультидисциплінарний процес, орієнтований на інтегральну адаптацію продукту до потреб іноземного ринку. Викладання локалізації в академічних програмах має на меті розвиток відповідних навичок та професійного розуміння локалізації як критичної форми культурної адаптації, вимагаючи при цьому взаємодії з експертами в суміжних дисциплінах. Установлено, що

локалізація як мультидисциплінарний процес залучає знання та методи різноманітних наукових галузей для досягнення кінцевої мети – ефективної адаптації контенту, дизайну та комунікаційної стратегії продукту до умов іншокультурного ринку. Перекладач-локалізатор має володіти здатністю до всебічного аналізу продукту, його мовних, культурних та економічних аспектів, щоб забезпечити його успіх на цільовому ринку.

Ключові слова: локалізація, глобалізація, інтернаціоналізація, майбутні перекладачі, професійна підготовка.

Holovatska Yuliia Bohdanivna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor Department of Theory and Practice of Translation, Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University, 2 Maksyma Kryvonosa St., Ternopil, 46000, <https://orcid.org/0000-0002-7740-9432>

USING LOCALIZATION AS A KEY TOOL FOR THE TRAINING OF FUTURE TRANSLATORS IN A GLOBALIZED WORLD

Abstract. The article analyzes the impact of globalization on translation activities and the importance of localization, as well as discusses the necessary professional competencies for future specialists in this field. In a world where multiple languages and cultures exist, translation plays a key role in intercultural communication, especially in the context of diverse cultural products such as literature, films, software, and games. Modern globalization trends emphasize the need for deeper interaction between cultures, which makes localization, as a process of content adaptation for specific markets, especially relevant. In summary, the localization industry has experienced significant growth and evolution, becoming a key segment in the language services industry over the past decade. Based on the study of corporate documents of leading industry companies, scientists point to a trend of increasing the volume of localization projects and changes in the marketing strategies of translation firms. The modern linguistic market shows a gradual transformation of terminology, where the concepts of “localization” and “linguist” replace the traditional “translation” and “translator”. Localization goes beyond traditional translation, requiring translators to have in-depth knowledge of programming, specialized translation tools, and an understanding of cultural specificity. This approach involves a multidisciplinary process focused on the integral adaptation of the product to the needs of the foreign market. Teaching localization in academic programs aims to develop relevant

skills and a professional understanding of localization as a form of cultural adaptation while requiring interaction with experts in related disciplines. It was established that localization as a multidisciplinary process involves knowledge and methods of various scientific fields to achieve the ultimate goal - effective adaptation of the product's content, design, and communication strategy to the conditions of the foreign market. A translator-localizer must be able to comprehensively analyze a product, and its linguistic, cultural, and economic aspects to ensure its success in the target market.

Keywords: localization, globalization, internationalization, future translators, professional training.

Постановка проблеми. В контексті сучасних глобальних тенденцій, процеси інтеграції набувають поширення у різноманітних аспектах діяльності, що супроводжується експансією глобалізації в економічному просторі, соціальній взаємодії та розвитку міждержавних зв'язків. Такі зміни актуалізують зростання попиту на спеціалістів у галузі лінгвістичних перетворень. Ринок перекладацьких послуг демонструє стабільне зростання, щорічно збільшуючись на 4,7% глобально та приблизно на 10% в Україні, досягаючи загальної оцінки у 40 мільярдів доларів за даними [12]. Попит на перекладацькі послуги поширюється на широкий спектр сфер, включаючи комунікацію, комерцію, дипломатію, наукову діяльність, міжкультурне спілкування та миротворення, згідно з сучасними дослідженнями [13]. Це обумовлює потребу у підготовці великої кількості висококваліфікованих лінгвістів, а отже, навчання професійних перекладачів у контексті розмаїття культур та мов стає все більш актуальним.

У світлі глобалізації та європейської інтеграції відбувається стимуляція зростання попиту на перекладачів, що володіють різними мовами, а також на послуги швидкого й якісного перекладу. При цьому можна виділити два основних типи перекладацьких дій - документальний переклад, який полягає у створенні тексту на основі джерела, та інструментальний переклад, орієнтований на виконання функцій оригінального тексту, що дослідники ідентифікують як комунікативний переклад [12]. Таким чином, переклад слід розглядати як процес міжмовної та міжкультурної комунікації, що відбувається на текстуальному рівні.

Еволюція міждержавних комунікацій між різноманітними країнами призвела до зростаючої ролі перекладацької професії. У контексті сьогоденного глобалізованого суспільства, професіонали в

області перекладу мають оволодіти компетенціями в сфері локалізації, що уможливить їм не тільки досягнення професійного успіху, але й внесок у позитивний розвиток міжнародних відносин і взаєморозуміння культурних цінностей [6]. Важливим аспектом для майбутніх перекладачів є розвиток готовності до фахової діяльності в умовах мультилінгвізму та глобалізації [2]. Така підготовка передбачає здатність до міжкультурного спілкування та відображення індивідуальних якостей, які виявляють розуміння і повагу до інших культур, толерантність та позитивне ставлення, що можливе за досягнення відповідного рівня особистісної свідомості [16]. Досягнення такого рівня сприяє глибшому проникненню в суть перекладацького процесу та його значення.

Культурна специфіка мовних феноменів, таких як колоквіалізми та ідіоми, які можуть варіюватися в залежності від регіонального використання навіть у межах однієї мови та відсутність прямих аналогів в інших мовах, підкреслює необхідність культурної адаптації. Процес вивчення культурного контексту та адаптації контенту до його специфіки вимагає глибокого розуміння мови, культурних реалій, менталітету, гумору, цінностей та інших елементів культури. Так, процес локалізації перевищує межі простого перекладу, вимагаючи комплексного підходу до взаємодії мовних та культурних аспектів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В рамках сучасного наукового дискурсу визначається широкий спектр досліджень, спрямованих на вивчення особливостей навчання майбутніх фахівців у сфері перекладу. Аналіз літератури виявляє розгляд таких аспектів, як становлення перекладацької культури, що досліджено А. Козаком; підходи до навчання технічних перекладачів, розроблені С. Пановою; вплив інформаційно-комунікаційних технологій на формування професійної компетентності перекладачів, якому приділяли увагу А. Рогульська та А. Янковець; механізми розвитку професійного світогляду перекладачів, висвітлені Ж. Талановою; аспекти формування професійної спрямованості у контексті дистанційного навчання, проаналізовані Т. Бочарниковою; засади розвитку полікультурної компетентності через дистанційне навчання, досліджені М. Моцарем; а також теорія і методика підготовки до усного двостороннього науково-технічного перекладу, розроблені І. Сімковою. Ці та інші праці покладають фундамент для глибокого розуміння процесів підготовки майбутніх перекладачів, але попри це, викликом залишається інтеграція практик локалізації в їхнє навчання в умовах глобалізованого середовища.

Актуальність цього виклику полягає у тому, що локалізація виходить за рамки традиційного перекладу, вимагаючи від перекладачів

не лише мовної, але й культурної адаптації контенту. Це ставить перед навчальними закладами завдання не тільки формувати у студентів перекладацькі навички, але й розвивати їхні здібності до глибокого аналізу культурних контекстів та ефективної адаптації матеріалів для різних цільових аудиторій. Таким чином, визначення ефективних методик інтеграції локалізації в освітній процес стає ключовим аспектом підвищення якості підготовки перекладачів, здатних відповідати потребам сучасного глобалізованого світу.

Метою статті є наукове обґрунтування можливостей розгляду локалізації як ефективного інструменту оптимізації професійної підготовки майбутніх перекладачів з урахуванням тенденцій глобалізації та інтернаціоналізації.

Методи дослідження. Для досягнення мети застосовані наукові методи, які створюють методологічні засади обраного дослідження, зокрема: аналіз психолого-педагогічної літератури на тему дослідження; абстрагування, систематизація, порівняння та зіставлення, теоретичний аналіз та узагальнення даних науково-методичної літератури щодо вивчення наукового фонду.

Виклад основного матеріалу. Феномен глобалізації спричинив значний підйом у потребі за кваліфікованими перекладачами, які володіють навичками міжкультурної комунікації. У цьому контексті актуалізується завдання формування професійних кадрів, здатних ефективно діяти на ринку перекладацьких послуг. В академічному дискурсі ідентифіковано ряд досліджень, де вчені висвітлюють критерії, що стосуються компетенцій перекладача, ключовими для успішної професійної діяльності [7]. Обговорюється необхідність вдосконалення програм підготовки перекладачів з урахуванням сучасних вимог [12], а також аналізуються іноземні практики з метою підвищення якості освітніх послуг у даній сфері [17].

Важливість багатогранного підходу до професійної компетентності перекладача є незаперечною. Л. Довгань підкреслює, що сучасна концепція компетентності обумовлюється не лише володінням теоретичними та процедурними знаннями, а й інтеграцією професійних умінь та особистісних якостей, що важливі для перекладацької діяльності. Також вона охоплює використання зовнішніх інструментів та ресурсів у контексті різноманітних сфер перекладу, включаючи письмовий і усний переклад, локалізацію, аудіовізуальний переклад та співпрацю з системами машинного перекладу. Це демонструє необхідність адаптивності та гнучкості у професійній підготовці майбутніх перекладачів [3].

У сучасних умовах глобалізованого світу, професійна освіта майбутніх перекладачів, орієнтована на розвиток здатності адаптувати текст до вимог глобального, інтернаціонального та локалізованого контекстів, набуває особливої важливості. Глобалізація вимагає створення тексту, що слугуватиме основою для міжкультурного діалогу, в той час як інтернаціоналізація передбачає підготовку цього тексту до перекладу на множину мов, що подальше здійснення локалізації адаптує його до специфіки конкретного лінгвокультурного середовища.

Значення локалізації у контексті міжнародної інтеграції зростає, оскільки текст, призначений для іноземної аудиторії, повинен враховувати її культурні особливості та відмінності. Такий підхід дозволяє забезпечити культурну релевантність перекладу, що є ключовим для правильного сприйняття інформації цільовою аудиторією та її подальшої взаємодії з текстом [5; 17 та ін.]. Неврахування культурної унікальності може призвести до неправильного тлумачення та відмови від користування текстом.

Дискусії щодо сутності локалізації і її відмінностей від традиційного перекладу продовжуються. Деякі лінгвісти вбачають у локалізації складний процес, який включає не лише лінгвістичні, але й екстралінгвістичні аспекти, тим самим розширюючи рамки звичного перекладацького завдання [10]. Це підкреслює необхідність розширення компетенцій майбутніх перекладачів, аби вони могли ефективно впоратися з викликами локалізації, зокрема через глибоке розуміння культурних та контекстуальних нюансів, що вимагає від перекладача не тільки мовних навичок, але й культурної чутливості та здатності до аналізу цільового ринку.

Індустрія локалізації переживає значне зростання та еволюцію, ставши ключовим сегментом у сфері мовних послуг протягом останнього десятиліття. Основуючись на дослідженні корпоративних документів провідних галузевих компаній, науковці вказують на тенденцію збільшення обсягу проектів з локалізації та зміни у маркетингових стратегіях перекладацьких фірм [8]. Сучасний лінгвістичний ринок свідчить про поступову трансформацію термінології, де поняття «локалізація» та «лінгвіст» замінюють традиційні «переклад» та «перекладач». Цей процес супроводжується зосередженням уваги на технічних та технологічних елементах локалізації, акцентуючи на важливості таких компонентів, як кодування, веб-інжиніринг, SEO-оптимізація, керування проектами та оцінка якості, замість виключно мовного аспекту.

Дослідження, проведене Дж. Ротур'є, показує, що з 2006 року спектр послуг, що надаються перекладацькими компаніями, розширювався, головним чином, завдяки зростанню популярності локалізації вебсайтів, що стосується як великих, так і малих фірм, традиційно зосереджених на перекладі [18]. Це свідчить про стратегічне переорієнтування перекладацького бізнесу у відповідь на змінюючі вимоги ринку та потреби споживачів.

На тлі цих змін професійна спільнота перекладачів та фрілансерів зіткнулася із необхідністю адаптації до нових умов роботи. Збереження конкурентоспроможності у динамічно розвиваючому сегменті локалізації вимагає від них розширення професійних навичок та компетенцій, що охоплюють не лише мовну, але й широкий спектр технічних та організаційних знань. Це включає здатність ефективно взаємодіяти з інструментами локалізації, знання основ веб-дизайну та програмування, а також розуміння принципів SEO-оптимізації та управління проектами. Таким чином, професійний розвиток у сфері локалізації стає необхідністю для всіх, хто прагне досягти успіху в індустрії перекладів, що постійно змінюється.

Відповідь на потребу ринку в кваліфікованих фахівцях з локалізації привела до створення численних спеціалізованих курсів, освітніх програм та шкіл, розроблених прямо представниками індустрії. Ці ініціативи, спрямовані на допомогу як діючим перекладачам, так і менеджерам перекладацьких компаній у набутті нових компетенцій, стали значною конкуренцією традиційним освітнім установам, що надають професійну перекладацьку освіту [11]. Ці програми «від індустрії» виробили унікальні методики, які дозволяють трансформувати професійні знання та вміння у символічні цінності, прийняті в академічному середовищі, стимулюючи таким чином інноваційний розвиток у сфері перекладацької освіти.

Попри те, що концепція локалізації є відносно новою і її визначення продовжує розвиватися, вже сформувались два основні підходи до її інтерпретації. З одного боку, локалізацію можна розглядати не як простий переклад, а як процес адаптації тексту, який включає розширене розуміння цільового культурного і лінгвістичного контексту [11]. З іншого боку, деякі дослідники вважають локалізацію безпосереднім процесом перекладу, що включає в себе врахування специфічних культурних та мовних аспектів цільової аудиторії [8].

За словами В. Ігнатенка, переклад передбачає перетворення повідомлення з однієї мови на іншу, але не завжди може бути адекватним через складнощі у пошуку оптимального перекладацького

рішення [4]. В контексті локалізації це вимагає не лише мовної, але й культурної адаптації тексту для забезпечення його релевантності та прийнятності для цільової аудиторії. Відтак, локалізація стає складнішим процесом, що вимагає глибокого розуміння культурного контексту і менталітету цільової аудиторії, що є вирішальним для успішності адаптованого продукту на ринку.

Сучасна локалізація виходить за межі простого перекладу, охоплюючи широкий спектр аспектів, включаючи адаптацію візуального контенту, форматів дат, валют, мір та інших елементів, що відображають специфіку цільового регіону [9]. Такі деталі важливі для створення враження, що продукт був спочатку розроблений із урахуванням особливостей місцевої культури та потреб аудиторії, що сприяє його популярності та комерційному успіху.

У сфері локалізації якість перекладу безпосередньо впливає на рівень попиту на продукт чи послугу, адаптовану для конкретної країни чи культурного контексту. Це визначає не лише лінгвістичну точність, але й здатність перекладу відповідати культурним та соціальним вимогам цільової аудиторії. Сфера локалізації охоплює різноманітні аспекти, кожен з яких вимагає від фахівця певного комплексу знань та умінь. Види локалізації варіюються в залежності від сфери застосування. Наприклад, у сфері програмного забезпечення локалізатор повинен мати знання, які поєднують в собі навички перекладача та інженера, володіти знаннями у галузі комп'ютерних технологій та бути знайомим з необхідними інструментами для роботи з текстом і кодом. Особливу увагу слід звернути на технічні аспекти, такі як адаптація довжини тексту для збереження зручності користувацького інтерфейсу, що стає важливим в контексті розбіжностей між оригінальним текстом та його перекладом на іншу мову.

До адаптації продукту до культурних особливостей певної країни належать також зміни у візуальному оформленні, включаючи колір, зображення, звуки тощо, щоб забезпечити максимальну відповідність продукту очікуванням та перевагам цільової аудиторії. Локалізація рекламних текстів та веб-сайтів, окрім лінгвістичної та культурної адаптації, вимагає від локалізаторів знань у сферах маркетингу, економіки, соціології, психології. Важливим є розуміння психолінгвістичних аспектів перекладу, що дозволяє досягти відповідності між назвами та змістом розділів сайту в різних культурних та мовних контекстах. Неправильна інтерпретація або переклад може призвести до невідповідності очікувань користувачів і фактичного змісту, знижуючи ефективність локалізованого продукту.

Таким чином, локалізація є багатогранним процесом, який вимагає від фахівців не лише високого рівня мовної компетентності, але й глибокого розуміння технічних аспектів, культурних та соціальних особливостей цільової аудиторії, а також знань у сфері маркетингу та комунікації. Це дозволяє не просто перекласти текст, а створити продукт, який буде сприйнятий як рідний для кожної конкретної культури, забезпечуючи його успіх на міжнародному ринку.

Станом на сьогодні індустрія локалізації демонструє стрімке зростання та розвиток, що відображає збільшення попиту на ринку мовних послуг. Це зумовлює зростаючу потребу в кваліфікованих фахівцях, здатних виконувати різноманітні задачі в рамках проектів з локалізації. Попри це, багато університетських програм, призначених для підготовки перекладачів, продовжують фокусуватися на традиційних аспектах перекладу, часто недостатньо враховуючи специфіку та вимоги сучасної локалізації. Проблематика відображення реалій локалізації в академічних програмах полягає не лише у недостатньому охопленні відмінностей між перекладом та локалізацією, а й у спрощеному уявленні про «культурну адаптацію» як основну відмінність цих двох процесів. Існує хибне сприйняття, що основна задача локалізації обмежується адаптацією культурного контенту і що навички роботи з перекладацькою пам'яттю є достатніми для успішного виконання проектів з локалізації.

Однак, реальність локалізаційної індустрії значно складніша та включає широкий спектр задач, які залишаються поза межами академічних програм. Це стосується, зокрема, глибини локалізації веб-сайтів, передперекладацького аналізу, термінологічної роботи, взаємодії між учасниками проектів, а також впливу пошукової оптимізації на переклад. Як зазначає А. Воловик, навіть такі важливі аспекти, як принципи роботи з деконтекстуалізованими сегментами тексту та обмеження за довжиною сегмента, часто залишаються поза увагою університетських курсів [1]. Ця ситуація викликає необхідність реформування та адаптації освітніх програм до сучасних вимог індустрії локалізації. Забезпечення глибшого і більш комплексного розуміння процесів локалізації, включення практичних завдань та проектів, що відображають реальні виклики індустрії, можуть суттєво підвищити якість підготовки майбутніх перекладачів та локалізаторів, а також забезпечити їх конкурентоспроможність на ринку мовних послуг.

Проблематика відносин між академічним середовищем і сферою локалізації виявляється у низці факторів, що ускладнюють співпрацю між цими двома доменами. Вже в 2014 році Антоні Пум зауважив, що

існує виразний конфлікт між академічними колами і індустрією локалізації, що має глибокі корені [15]. З одного боку, академічна спільнота традиційно зосереджена на класичних формах перекладацької діяльності, таких як технічний, літературний, і конференційний переклад, внаслідок чого вона може не віддавати належного значення інноваційному потенціалу локалізації. Така позиція часто сприймається як неготовність до розвитку та адаптації до сучасних вимог перекладацької індустрії.

З іншого боку, професіонали галузі локалізації часто висловлюють недовіру до академічних інституцій, аргументуючи свою позицію недостатнім розумінням реалій індустрії з боку академіків. Це сприйняття підживлюється переконанням, що дослідницькі зусилля не завжди відображають практичні потреби сектору локалізації, іноді навіть ігноруючи їх.

Академічне співтовариство, зі свого боку, може сприймати локалізацію переважно як бізнес-модель, не приділяючи належної уваги її перекладацькому аспекту та потенціалу як новітнього явища у сфері мовних перетворень [14, с. 97]. Це призводить до певної ізоляції індустрії локалізації від традиційного академічного дискурсу, що в свою чергу ускладнює взаєморозуміння та співпрацю. Підходи до локалізації з боку перекладознавства часто характеризуються спробами інтегрувати її у вже існуючі теоретичні рамки як форму технологічно ускладненого перекладу. Водночас, критичний огляд дискурсу, що йде від індустрії, може виявити тенденції до спрощення і механістичного розуміння перекладацького процесу. Це розходження поглядів не лише висвітлює існуючу проблематику у взаємодії між академічними та професійними сферами, але й підкреслює необхідність більш глибокого та взаємовигідного діалогу між цими двома світами.

Зростаюча динаміка індустрії локалізації спонукає академічне середовище до рефлексії щодо свого відношення та методологій вивчення цієї сфери. Традиційні підходи перекладознавства часто виявлялися недостатніми для охоплення всього спектру викликів, які постають перед сучасним перекладачем у контексті локалізації. Афірмація локалізації як невід'ємної частини перекладацької діяльності [8, с. 36] зумовлює необхідність розширення теоретичних рамок перекладознавства та залучення знань із суміжних галузей, таких як комп'ютерні науки, когнітивістика, і соціокультурні дослідження. Сучасні дослідження в області локалізації підкреслюють важливість міжкультурної комунікації, аналізу культурних особливостей та інфраструктурних чинників при адаптації контенту для конкретних

ринків [14]. Це вимагає від майбутніх перекладачів не лише глибоких знань у сфері мови, але й компетенцій у галузі технологій і розуміння культурних відмінностей.

Останні роки свідчать про зміну парадигми в перекладознавстві, зокрема, завдяки працям таких дослідників як М. Химене-Креспо, який пропонує поглянути на локалізацію як на важливий елемент загального перекладознавства [11]. Це дозволяє не лише розширити теоретичні рамки, але й адаптувати дидактичні матеріали для підготовки спеціалістів, здатних відповідати на виклики сучасної глобалізованої комунікації.

Поява спеціалізованих підручників і курсів, автори яких мають безпосередній досвід роботи в індустрії локалізації, таких як Д. Рутъє [18] та М. Бернал-Меріно [9], свідчить про поступове зближення академічного дискурсу з практичними потребами індустрії. Ці праці не лише вносять вклад у теоретичне осмислення локалізації, але й забезпечують практичні інструменти для підготовки фахівців, здатних ефективно працювати у цій швидкозмінній сфері. Таким чином, в останні роки спостерігається значний прогрес у вивченні локалізації в академічному середовищі, що демонструє зростання взаєморозуміння між теоретичними дослідженнями та практичними потребами перекладацької індустрії.

Інтеграція питань, пов'язаних із локалізацією, у навчальні програми майбутніх перекладачів, є ключовим аспектом відповіді на потреби сучасної глобалізованої економіки. Ефективний шлях до досягнення цієї мети полягає не лише в теоретичному озброєнні студентів знаннями з традиційного перекладознавства, але й у забезпеченні їх практичними навичками, необхідними для роботи у сфері локалізації. Це вимагає від освітніх інституцій розробки і впровадження комплексних міждисциплінарних програм, що включають знання з комп'ютерної лінгвістики, веб-інжинірингу, веб-дизайну та людино-комп'ютерної взаємодії.

Монтерейський інститут міжнародних досліджень став піонером у цьому напрямку, запровадивши у 2015 році курс «Локалізація вебсайтів», який знайомить студентів із сучасними веб-технологіями, що використовуються в локалізації. Важливість цього курсу полягає у багатогранному підході до навчання, оскільки він охоплює питання локалізації не тільки з точки зору перекладача, але й з позицій керівника проекту та інженера з локалізації, що сприяє розумінню всього процесу локалізації [11].

Розвиток таких програм вимагає тісної співпраці між університетами та професіоналами індустрії, а також між різними академічними

дисциплінами. Студентам слід надати можливість працювати над реальними проєктами з локалізації, щоб вони могли набути необхідний досвід та розуміння реальних викликів і рішень у цій сфері. Крім того, викладачі, які ведуть такі курси, повинні мати глибокі знання та практичний досвід у сфері локалізації, щоб забезпечити актуальність та практичну значущість навчального матеріалу.

Висновки. Висновки, отримані у ході теоретичного аналізу, дають змогу сформулювати наступні ключові положення щодо сутності та специфіки локалізації.

Локалізація представляє собою комплексний та багатоаспектний процес, що трансцендує межі звичайного перекладу, охоплюючи широкий спектр діяльностей, спрямованих на адаптацію продукту до специфіки цільового ринку. Це означає, що процес локалізації включає переклад, але також вимагає врахування культурних, соціальних, юридичних та технічних аспектів цільового контексту.

Сучасний ринок праці ставить перед майбутніми локалістами високі вимоги, що включають не лише володіння перекладацькими навичками, а й розуміння основ програмування, вміння користуватися спеціалізованими інструментами для автоматизації перекладу, глосаріями та базами даних перекладацької пам'яті. Окрім того, локалісти повинні слідкувати за останніми трендами поп-культури, знати особливості цільового ринку та мати глибокі знання у галузі лінгвокультурології.

Локалізація як мультидисциплінарний процес залучає знання та методи різноманітних наукових галузей для досягнення кінцевої мети – ефективної адаптації контенту, дизайну та комунікаційної стратегії продукту до умов іншопольового ринку. Перекладач-локалізатор має володіти здатністю до всебічного аналізу продукту, його мовних, культурних та економічних аспектів, щоб забезпечити його успіх на цільовому ринку.

У контексті глобалізації локалізація стає ключовим елементом міжнародної бізнес-стратегії, оскільки вона дозволяє компаніям ефективно взаємодіяти з різними культурними та мовними групами. З огляду на це, актуальним є подальше дослідження локалізації в рамках практико-орієнтованої підготовки майбутніх перекладачів, що включає глибоке занурення у специфіку цієї сфери, оволодіння необхідними технічними та культурними компетенціями для забезпечення високоякісної локалізації в умовах швидкого розвитку міжнародного ринку.

Література:

1. Воловик А. Основи фахової підготовки майбутнього перекладача: автоматизований переклад. *Актуальні питання вивчення германських, романських і слов'янських мов і літератур та методики викладання іноземних мов*. 2021. № 1. С. 14–17.
2. Гуралюк А. Г. Цифровізація як умова розвитку системи освіти. *Тенденція розвитку вищої освіти. Серія: Педагогічні науки*. 2021. № 13 (169). С. 3–8.
3. Довгань Л. І. Тлумачення інформаційного контенту як елемент професійної компетентності майбутніх перекладачів. *Наукові записки Малої академії наук України*. 2022. № 2 (24). С. 28–36.
4. Ігнатенко В. Д. Використання сучасних інформаційних технологій у підготовці майбутніх філологів. *Іноземні мови*. 2020. № 1(101). С. 37–42.
5. Ковтун О. В. Технологія формування професійних умінь у майбутніх перекладачів авіаційної галузі. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К.Д. Ушинського*. 2017. № 5 (118). С. 43–47.
6. Корінська О. О. Підготовка майбутніх перекладачів в умовах цифровізації. *Вісник Луганського національного університету у імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки*. 2022. №1 (349). С. 39–47.
7. Тарасенко Р., & Амеліна С. Особливості формування інформаційної компетентності майбутніх перекладачів в аспекті підготовки до здійснення процесів локалізації програмних продуктів. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2016. № 53 (3). С. 49–60.
8. Austermühl F., & Mirwald C. *Images of Translators in Localization Discourse. T21N – Translation in Transition*. Wissenschaftlicher Verlag Trier, 2010. 45 p.
9. Bernal-Merino, M. *Making Entertainment Software Global*. New York and London: Routledge (Taylor and Francis), 2015. 500 p.
10. Chandler, H. M. *The Game Localization Handbook*. 2nd ed. L.: Jones & Bartlett Learning, 2012. 369 p.
11. Jiménez-Crespo M. A. *Translation and Web Localization*. London: Routledge, 2020. 265 p.
12. Kiraly D. Occasioning Translator Competence: Moving Beyond Social Constructivism Toward a Postmodern Alternative to Instructionism. *Translation and Interpreting Studies*. 2015. № 10 (1). P. 8–32.
13. Motorna S. Role of Spiritual and Moral Perfection of the Beginning of the Person. *Education Mediterranean Journal of Social Sciences*. 2014. № 5 (13). P. 222–229.
14. O'Hagan M., & Mangiron C. *Game Localization. Translating for the Global Digital Entertainment Industry*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins, 2017. 450 p.
15. Pym A. *Localization, training, and instrumentalization. Translation Research Projects*. Tarragona: Intercultural Studies Group, 2014. 302 p.
16. Reinke U. State of the Art in Translation Memory Technology. *Translation: Computation, Corpora, Cognition*, 2013. № 3 (1). P. 27–48.
17. Robinson B. J., Olvera-Lobo M. D., & Gutiérrez-Artacho J. Trainee translators' perceptions of cooperative teamwork. *Nuevos horizontes en los estudios de traducción e interpretación*. 2015. № 7. P. 375–393.
18. Roturier J. *Localizing Apps: A Practical Guide for Translators and Translation Students*. New York: Routledge, 2015. 159 p.
19. Singh N., Park J., & Kalliny M. A Framework to Localize Business to Business Web Sites. *The Data Base for Advances in Information Systems*. 2013. № 1 (44). P. 56–70.

References:

1. Volovyk A. Osnovy fakhovoi pidhotovky maibutnoho perekladacha: avtomatyzovanyi pereklad. [Basics of professional training of a future translator: automated translation]. *Aktualni pytannia vyvchennia hermanskykh, romanskykh i slovianskykh mov i literatur ta metodyky vykladannia inozemnykh mov*, 2021, 1, 14–17 [in Ukrainian].
2. Huraliuk A. H. Tsyfrovizatsiia yak umova rozvytku systemy osvity. [Digitization as a condition for the development of the education system]. *Tendentsiia rozvytku vyshchoi osvity. Seriia: Pedahohichni nauky*, 2021, 13 (169), 3–8 [in Ukrainian].
3. Dovhan L. I. Tlumachennia informatsiinoho kontentu yak element profesiinoi kompetentnosti maibutnykh perekladachiv. [Interpretation of information content as an element of professional competence of future translators]. *Naukovi zapysky Maloi akademii nauk Ukrainy*, 2022, 2 (24), 28–36 [in Ukrainian].
4. Ihnatenko V. D. Vykorystannia suchasnykh informatsiinykh tekhnolohii u pidhotovtsi maibutnykh filolohiv. [The use of modern information technologies in the training of future philologists]. *Inozemni movy*, 2020, 1(101), 37–42 [in Ukrainian].
5. Kovtun O. V. Tekhnolohiia formuvannia profesiinykh umin u maibutnykh perekladachiv aviatsiinoi haluzi. [Technology of formation of professional skills of future translators in the aviation industry]. *Naukovi visnyk Pivdennoukrainskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu im. K.D. Ushynskoho*, 2017, 5 (118), 43–47 [in Ukrainian].
6. Korinska O. O. Pidhotovka maibutnykh perekladachiv v umovakh tsyfrovizatsii. [Training of future translators in conditions of digitalization]. *Visnyk Luhanskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Pedahohichni nauky*, 2022, 1 (349), 39–47 [in Ukrainian].
7. Tarasenko R., & Amelina S. Osoblyvosti formuvannia informatsiinoi kompetentnosti maibutnykh perekladachiv v aspekti pidhotovky do zdiisnennia protsesiv lokalizatsii prohramnykh produktiv. [Peculiarities of the formation of informational competence of future translators in the aspect of preparation for implementation of processes of localization of software products]. *Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia*, 2016, 53 (3), 49–60 [in Ukrainian].
8. Austermühl F., & Mirwald C. *Images of Translators in Localization Discourse. T21N – Translation in Transition*. Wissenschaftlicher Verlag Trier, 2010. 45 p.
9. Bernal-Merino, M. *Making Entertainment Software Global*. New York and London: Routledge (Taylor and Francis), 2015. 500 p.
10. Chandler, H. M. *The Game Localization Handbook*. 2nd ed. L.: Jones & Bartlett Learning, 2012. 369 p.
11. Jiménez-Crespo M. A. *Translation and Web Localization*. London: Routledge, 2020. 265 p.
12. Kiraly D. Occasioning Translator Competence: Moving Beyond Social Constructivism Toward a Postmodern Alternative to Instructionism. *Translation and Interpreting Studies*. 2015. № 10 (1). P. 8–32.
13. Motorna S. Role of Spiritual and Moral Perfection of the Beginning of the Person. *Education Mediterranean Journal of Social Sciences*. 2014. № 5 (13). P. 222–229.
14. O'Hagan M., & Mangiron C. *Game Localization. Translating for the Global Digital Entertainment Industry*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins, 2017. 450 p.
15. Pym A. *Localization, training, and instrumentalization. Translation Research Projects*. Tarragona: Intercultural Studies Group, 2014. 302 p.

16. Reinke U. State of the Art in Translation Memory Technology. *Translation: Computation, Corpora, Cognition*, 2013. № 3 (1). P. 27–48.

17. Robinson B. J., Olvera-Lobo M. D., & Gutiérrez-Artacho J. Trainee translators' perceptions of cooperative teamwork. *Nuevos horizontes en los estudios de traducción e interpretación*. 2015. № 7. P. 375–393.

18. Roturier J. *Localizing Apps: A Practical Guide for Translators and Translation Students*. New York: Routledge, 2015. 159 p.

19. Singh N., Park J., & Kalliny M. A Framework to Localize Business to Business Web Sites. *The Data Base for Advances in Information Systems*. 2013. № 1 (44). P. 56–70.